

BOBBI JENE – TIE KOREOGRAFIKSI

HELSINKILÄINEN Rakkautta & Anarkiaa -elokuvalifestivaali jatkaa israelilaisen **Ohad Naharinin** käden jälkien esittelyä. Viime vuonna nähtiin itse maestrosta kertova **Tomer Heymannin** dokumentti *Mr Gaga*. Tänä syksynä esitetään **Elvira Lindin** *Bobbi Jene*, joka kertoo Naharinin tanssiryhmässä meritoituneen amerikkalaisen **Bobbi Jene Smithin** tiestä itsenäiseksi koreografiksi.

Jene oli lupaava nuori tanssija Juilliard-koulussa, kun Naharin näki hänet ja halusi mukaansa Israeliin. Jene lähti ja jäi yhdeksäksi vuodeksi Batsheva Dance Companyn. Sitten oli aika palata kotiin Yhdysvaltoihin ja löytää oma tanssi. Vaikka ero Batshevasta oli hppy tyhjän päälle ja vaikka ryhmästä oli löytynyt rakastettu, nuori **Or Schraiber**.

HYVÄN TANSSIDOKUMENTIN tekeminen on sekä helppoa että erittäin vaikeaa. Helppoa, koska tanssi on niin otollista kameralle, joka sitä osaa seurata, ja koska kuvauksen kohteet osaavat taatusti liikua tilassa ja koska sekä harjoitukset että esitykset ovat visuaalisesti kiehtovia.

Vaikeudet alkavat näkökulmasta. Osaako ohjaaja kuvata muu-

takin kuin iänikuisia venytyksiä? Onko koreografioissa tarpeeksi tarinallisuutta, jotta elokuvaan saadaan oikeita tanssikohtauksia, ei vain liikunnallista tilkettä puheiden väliin? Onko kohde ihmisenä kiinnostava?

Tanskalaissyntyisen Elvira Lindin herkässä elokuvassa on näkökulmaa, taitoa kertoa karismaattisesta tanssijasta ja kykyä kuvata tanssia. Lind on ymmärtänyt, että läheltä näkee kauas. Hän on itse kuvannut elokuvansa.

Ohjaaja on samassa pöydässä Naharinin ja Bobbin kanssa näiden katsoessa toisiaan silmiintavalla, jolla vain entiset rakastavaiset eron hetkellä. Hän on autossa, eron ollessa edessä. Hän näyttää Bobbin orgasmin harjoituslilla, ja äidin liikituksen tyttären paljastaessa sielunsa näyttämöllä.

Bobbi Jene on valtavan intiimi ja välttää silti sentimentaalisuuden. Se seuraa Bobbin elämää hurmaavan kevyesti, raskaitakin hetkiä. Ohjaaja on ollut läsnä ja näin myös katsoja saa mahdollisuuden siihen.

JAANA SEMERI

Rakkautta & Anarkiaa 14. – 24.9. Helsingissä

TOISAALTA...

"Nykytaiteen teosten perustessa yhä enemmän ajatuksellisiin rakennelmiin niiden ymmärtämiseen vaadittava aika ja ehkä vaivat kasvavat. Ja samaan aikaan tuntuu kuin ihmisten halu ehtiä yhtään ymmärtää muuta kuin omaa näkemystään vähenisi. Siitä on kai kukaan myskinäkin, että ruotsalaistaiteilija **Makoto Lindé** sai toukokuussa itsensä järjestettyä oksillaan toistamiseen keskelle rasismisyyttä, vaikka teokset näyttivät pilkkaavan juurasisistisia stereotyyppioita."

Pessi Rautio, Ymmärtämisen aika, *Taide*-lehti 3/2017

"Juhlaviikkojen pitäisi lunastaa nimensä osan vaatimukset suurilla kansainvälisillä kappuvierailuilla – muillakin kuin Erkon säätiön tukemalla ympärivuotisella orkesterisarjalla. Näillä resursseilla ja 17 hengen toimistolla ei pitäisi olla mahdotonta."

Harri Kuusisaari, Festivaaleille lisää vetoa *Rondo* 8/2017

"Kaikki lait eivät ole moraalisesti ja eettisesti kestäviä. Vaikka minä olen todistettavasti puolalaisen, venäläisen ja ranskalaisen näköinen nainen, ei Suomen poliisi ole koskaan pyytänyt nähdä papereitani ulkomaalaisvalvonnan rajalla. Ulkomaalaisuudella ei Suomessa selvästi tarkoiteta valkoista ihoa. Niin kauan kuin dullistetut ihmiset joutuvat poliisin silmätäkseen kadulla kävellessään vain ulkonäkönsä taakse, ei tasa-arvo ole valmis."

Suvi Ahonen Ulkomaalaisen näköinen nainen *Imagen* blogi 18.8.2017

Bobbi Jene on intiimi dokumentti tanssijasta.

RAKKAUTTA JA ANARKIAA

